

POEME

Mă vezi acolo în depărtare.
Mă vezi pentru că te văd.
Vrei să ieși, dar nu poți.
Ieși tu, nu mai ies eu. Eu sau tu. Tu-eu.

Am fost acolo.
Toată frica ce secționează
jugulara și carotida dacă te miști un cm.
Pori mucoasă ghem violență
aluneci aluneci aluneci
lichidele te poartă agale în jos
ca pe melc încerci să te prinzi
de mine colonia de melci te va mânca
doar ești o salată
așa ți-a spus tot timpul
ca o păpușă până când
până când stabilesc eu așa ți-a spus
îți simți inima în urechi

Aspiră și scuipă
ai devenit o pompă
așa ți-a spus te-ai ascuns
pe nesimțite te-ai transformat
în agresor îl sugi cu ventuzele tale
în adâncuri el încearcă să scape
degeaba se opune cântecului caracatiței

Creierul ți-a lăsat bilet pe frigider
că a fost trimis în lagăr în Siberia.
Peștele îi alunecă printre gheare ursului.
Ești mulajul perfect pentru peștii
care sunt aduși de râul ce năvăleşte.
Ce bine că e doar săpun cu lubrifiant
(sau devenea purtătoarea ouălor sale
ca Ellen Ripley).

Ce se întâmplă pe internet nu există

eu aici în România
Adrian acolo în Norvegia
eu aici în camera mea
Adrian acolo în rulota
care nici măcar nu e a lui

eu aici singură tânără
Adrian acolo singur țăp bătrân
(în România îl așteaptă
singurătatea în doi)
dar jucându-se cu mine
de-a maestrul și discipola –
mă visam Hannah Arendt
lui îi distribuisem rolul de
my Heidegger nazi daddy

eu aici ascunzându-mă mai bine
în carapacea marca *Gregor Samsa*
Adrian acolo frecând-o în vântul nordic
ținându-mi teorii despre viol și consimțământ

îmi trimiți o poză?

anunțul unei sinucideri amânate

trebuia să mă aștept la asta
de când mi-ai spus că iei etnobotanice
(din nou, ce să vezi?)
eram prea concentrată pe cum ar trebui
să fii scos din învățământ
răspunzi avansurilor
fetelor de liceu legale
nu mă decid care din ele sunt mai de preferat

frânghia nu s-a rupt am tăiat-o eu
prin puterea imaginației
mi s-ar fi potrivit rolul de
chief din one flew over the cuckoo's nest

la o săptămână după prima tentativă
mi-ai scris să nu te mai caut
nu am înțeles de ce
până mi-ai trimis poza
cu încheietura mâinii stângi cusută prost
în alte condiții aș fi apreciat perseverența ta
inexistentă în orice alt context

buricele degetelor voiau să atingă
limba voia să găsească vena speriată
să desfacă cusăturile
nasul căuta mirosul de mușețel

cu note de fier uscat
acum mă parfumez numai la încheietura stângă
cu tei și note de sare umană

am negociat prost că vei amâna
orice *performance* a la Marina Abramovič
pentru următoarele 48 de ore

Marina și Ulay, varianta PNV

stau la masa din bucătărie pe locul tatălui meu
(Marina stă pentru mine)
Ulay și Marina și-au dat mâinile la MoMA
după 22 de ani
după ce Marina și Ulay s-au despărțit la jumătatea
Marelui Zid Chinezesc cu un an înaintea
căderii comunismului în Europa Centrală și de Est
Ulay a dat-o în judecată pe Marina
pentru încălcarea contractului de drepturi de autor
la 5 ani după MoMA
(tot de la tine am învățat post-autenticitatea
central-est europeană)

ți-am scris pentru că urăsc
fericirea ta în lipsa mea
ți-am scris pentru că
nu mai aveam muniție
pentru a fi un millennial narcisist
ți-am scris ca să mă conving
că există sociopați

ai răspuns dar am uitat

îmi amintesc

îmi amintesc visele în care nu-mi dau voie
să am orgasm cu niciun *gender*
visele din care mă trezesc în momentul
în care încerc să țip
zilele în care merg la psiholoagă
sunt cele în care sunt cea mai nesincera
(asta ar fi spus prima psiholoagă
pe care am trădat-o între timp)

amintirile mele despre tine
sunt ca o muscă atrasă de becul
din lustra din bucătărie
de care se lovește și se lovește
crezând că cineva o va trage înăuntru dacă insistă
la fel ca în poltergeist
uneori mâna întinsă o trage

alteori a ajuns prea repede și
nu a avut timp să se formeze
un cimitir de muște în lustră

nu vreau să-mi mai amintesc abandonul simbolic
al mamei mele când la patru ani mi s-a făcut
puncție în genunchi

manele, manele

poza cu încheietura mâinii tale stângi
(sau era dreapta?, că nu mi-ai confirmat niciodată)
mutilată într-o sinucidere ratată
e la fel de autentică ca orice
adoptie de la distanță a unui
copil subnutrit dintr-o țară
din africa, poate chiar madagascar,
unde s-a ascuns fostul primar
al orașului în care nu ai locuit niciodată
doar poza în care cu aceeași mână mângâi
o pisică neagră e puțin mai autentică
conform scalei cu care măsoară
gradul de autenticitate

iubirea mea pentru tine
când nu ne-am văzut niciodată
e la fel de autentică ca orice
roman de tip madame bovary la apogeu
scala a decis (după ce am schimbat iar parametrii)
că sunt mai bună decât ana stavri
pentru că nu ți-am facilitat accesul la droguri
am devenit eu însămi unul

împreună suntem la fel de autentici
ca orice rom-com care m-a învățat
că filmul se termină mereu cu sărutul
întrerupt de genericul de final
tu mi-ai spus că acolo unde se termină
povestea începe pornografia
cu sau fără fetișuri
popular or not with women

poemele mele despre noi doi
sunt la fel de autentice ca
toate poetele care au scris
din prima un poem perfect
validat de toate forurile abilitate
și au făcut un *life event* din asta pe
facebook reafirmându-și poziția
în cadrul bulei personale